

Boodschap van paus Leo XIV voor de Werelddag van gebed voor de zorg voor de schepping – 1 september 2026

Ter gelegenheid van de Werelddag van gebed voor de zorg voor de schepping op 1 september 2026 richtte paus Leo IX een boodschap tot de hele Kerk. Hij verbindt de zorg voor de schepping met vrede, bekering van het hart en verantwoordelijkheid voor elkaar en voor de aarde.

Op deze scheppingszondag, breng ik een verkorte versie van zijn boodschap.

Dierbare broeders en zusters,

Bij Johannes lezen we dat Jezus Christus in de wereld is gekomen opdat wij leven zouden bezitten, en wel in overvloed (vgl. Joh 10,10). Deze gave staat in het hart van onze zending en van onze gemeenschappelijke roeping om een beschaving van liefde op te bouwen.

Wij worden uitgenodigd om stil te staan bij de gave van het leven en zorg te dragen voor de aarde die dit leven draagt. Zo brengen wij op concrete wijze hulde aan onze Schepper.

Vandaag zijn wij getuige van verschillende crisissen en van veel menselijk lijden. Tegelijk lijkt de vernietiging van het harmonieuze evenwicht van de schepping steeds sneller voort te gaan. Deze verschijnselen staan niet los van elkaar. Samen vormen zij één roep om genezing en vrede, die opstijgt uit een gewonde wereld.

Deze gewonde wereld legt bloot hoezeer wij tekortschieten in het leven naar Gods beeld en gelijkenis, in het eerbiedigen van het leven en in de zorg voor de aarde die ons is toevertrouwd. Het gaat niet alleen om een politiek falen, maar ook om een moreel en geestelijk falen.

De crisissen vragen niet alleen om verantwoordelijkheid, maar ook om een bekering van het hart.

Het menselijke hart is de plaats waar de diepste strijd wordt gevoerd. Het hart is meer dan de zetel van onze gevoelens. Het is het centrum van de persoon, waar verstand, verlangen, wil en geweten samenkomen.

Daar worstelen wij met de tegenstrijdige verlangens die in ons leven: liefde en onverschilligheid, waarheid en illusie, gerechtigheid en ongerechtigheid.

De conflicten die de mensheid kwellen, zijn in vele opzichten de uiterlijke uitdrukking van tegenstellingen en verdeeldheid die ook innerlijk aanwezig zijn. Wanneer het hart van de juiste weg afdwaalt, lijden onze relaties daaronder en beginnen ook de structuren die wij opbouwen deze wanorde te weerspiegelen.

De profetische oproep bij Jesaja om 'de zwaarden om te smeden tot ploegijzers' is daarom niet alleen een droom voor de volkeren, maar een oproep aan ieder van ons. Zij nodigt ons uit om wat het leven schaadt om te vormen tot iets wat het leven dient. In samenwerking met Gods genade vraagt zij om een diepere bekering, zowel persoonlijk als gemeenschappelijk: een terugkeer naar de Heer, die orde brengt in onze verlangens, onze wonden geneest en ons helpt te groeien in goedheid. Zonder deze innerlijke omvorming blijft de vrede kwetsbaar en van korte duur. Maar waar harten worden vernieuwd, ontstaan nieuwe mogelijkheden. Wat voor vernietiging werd gebruikt, kan worden ingezet ten dienste van het leven: voor de zorg voor de armen en voor de

bescherming van de schepping.

Dit is de weg van een authentieke ecologische bekering.

De vrede begint dus in het hart en wordt vervolgens zichtbaar in onze relaties, in onze gemeenschappen en uiteindelijk in de wereld als geheel. Hoewel de uitdagingen die voor ons liggen enorm zijn, laat de Heer ons niet zonder middelen tot genezing en omvorming. In plaats van oorlogswapens schenkt de God van de vrede ons de kracht om te genezen, te verzoenen en een beschaving van liefde op te bouwen. Zo zijn wij geroepen zorg te dragen voor de vele 'ecosystemen' die ons zijn toevertrouwd: dat van de schepping, dat van de menselijke relaties en dat van het hart van de mens zelf.

Laten wij ons een wereld voorstellen waarin de energie die vandaag aan oorlog wordt besteed, wordt ingezet voor de integrale ontwikkeling van de mens, voor het overwinnen van armoede, voor de bescherming van de menselijke waardigheid en voor verzoening tussen verdeelde volkeren.

De ware middelen om vrede op te bouwen zijn geen vernietigingswapens, maar waarheid, dialoog, geduld, goedheid, gerechtigheid, barmhartigheid, begrip, zorg en liefde. Zij ontspringen aan harten die door het Evangelie worden gevormd en door Gods genade worden gedragen. Alleen deze krachten zijn in staat mensen te veranderen, gemeenschappen te vernieuwen en de wonden van onze wereld te genezen.

Dierbare broeders en zusters, de weg die voor ons ligt is duidelijk, ook al is hij niet gemakkelijk. Wij zijn geroepen onze harten te laten vernieuwen, zodat wij vrede kunnen zoeken en zorg kunnen dragen voor de schepping. Als wij deze opdracht met nederigheid en geloof op ons nemen, zullen wij medewerkers worden aan Gods werk van vernieuwing. Langzaam maar zeker zullen wij de weg gaan van verdeeldheid naar gemeenschap en van geweld naar vrede.

Moge de Heer ons de moed schenken om deze weg te gaan, opdat in onze tijd de belofte van het Evangelie steeds dieper wortel schiet in onze wereld en de vrede van Christus over heel de schepping mag heersen.

Uit het Vaticaan, 15 augustus 2026, Hoogfeest van de Tenhemelopneming van de Heilige Maagd Maria.

Bron: [Vatican-news](#)